

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319206772
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1319206772.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Magdalény Florekovej v právnej veci žalobcu : O.. S. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, zastúpeného SODOMA VULGAN, spol. s r.o., , so sídlom Kominárska 2,4, Bratislava, IČO: 47 254 084 proti žalovanej: E.. J. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, o určenie spôsobu užívania veci patriacej do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III č.k. 16C/144/2019-38 zo dňa 19. decembra 2019 , takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ktorým sa žalobca v rovnakom znení ako v žalobe vo veci samej a na rovnakých skutkových tvrdeniach domáhal určenia, „že výlučne žalobca je oprávnený užívať špecifikovaný rodinný dom, a to až do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu“. Súčasne žiadal zrušiť neodkladné opatrenie č.k. 23C/41/2019-30 zo dňa 28.08.2019, vydané tunajším súdom v konaní o zdržanie sa zásahov do vlastníckeho práva, vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 23C/41/2019. Za okolností odôvodňujúce potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu navrhovaným neodkladným opatrením žalobca označil skutočnosť, že žalovaná nemá záujem bývať v rodinnom dome a ani ho žiadnym spôsobom neužíva a napriek tomu sa snaží šikanóznym výkonom svojho práva znepriemňovať žalobcovi život a rušiť jeho súkromie. Žalobca v rodinnom dome býva, čím si uspokojuje svoje základné sociálne potreby, má v ňom svoje veci a bývajú v ňom aj ich spoločné deti a naopak žalovaná, sa z tohto domu odsťahovala k svojmu novému partnerovi, kde žije aj s ich novonarodenými deťmi, pričom si z rodinného domu zobrala podľa svojej úvahy aj všetky veci. Napriek tomu sa domáha vstupu do tohto rodinného domu, hlavne po tom ako pri mimosúdnom rokovaní o vyporiadaní BSM zistila, že jej žalobca nevyplatí sumu, ktorú žiadala.

1.1. Súd prvej inštancie mal za osvedčené, že manželstvo strán sporu bolo právoplatne dňa 01.02.2018 rozvedené, čím zaniklo aj ich bezpodielové spoluvlastníctvom (ďalej len „BSM“), ktoré doposiaľ nebolo dohodou, rozhodnutím súdu a ani uplynutím zákonnej trojročnej lehoty vyporiadené. Nebol doposiaľ podaný ani návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu. Z listu vlastníctva č. XXX mal za osvedčené, že žalobca je evidovaný ako výlučný vlastník špecifikovanej nehnuteľnosti. Strany sporu, ako aj tunajší súd v prebiehajúcom inom konaní (o zdržanie sa zásahov do vlastníckeho práva, vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 23C/41/2019), v odôvodnení uznesenia č. k. 23C 41/2019-30 zo dňa, 28.08.2019 konštatovali, že rodinný dom patrí do BSM, čo vyplývalo aj z komunikácie strán sporu ohľadom mimosúdneho vyporiadania BSM, kedy aj žalobca zahrnul rodinný dom do masy patriacej do BSM. Neodkladným opatrením Okresný súd Bratislava III č.k.17C/28/2019-24 zo dňa 17.04.2019, uložil žalobcovi povinnosť zdržať sa nakladania so špecifikovaným rodinným domom. Následne žalovaná, ktorá odišla zo spoločnej domácnosti so žalobcom, tzn. z predmetného rodinného domu ešte pred samotným rozvodom, žiadala v dňoch 15.07.2019 a 17.07.2019 od žalobcu, aby jej odovzdal kľúč a

umožnil vstup do rodinného domu a oznámil jej kód od bezpečnostného systému, čo sa však nestalo. Na základe toho tunajší súd uznesením č. k. 23C/41/2019-30 zo dňa 28.08.2019 (ktorého zrušenia sa žalobca domáha), vyhovel návrhu žalovanej a neodkladným opatrením uložil žalobcovi povinnosť zdržať sa neoprávnených zásahov do vlastníckeho práva žalobkyne k špecifikovanému rodinnému domu, umožnil žalovanej vstup do rodinného domu s povinnosťou vydať jej kľúče od brány a samotného rodinného domu spolu s bezpečnostným kódom.

1.2. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 324 ods. 1,3, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1,2 C.s.p., § 327 C.s.p., § 328 ods. 1 C.s.p.. Konštatoval, že nezhody bývalých manželov ohľadom výkonu spoločných práv a povinností k spoločným veciam patriacich do BSM je možné riešiť aj formou nariadenia neodkladného opatrenia, avšak len za situácie, kedy je použitie takéhoto inštitútu na mieste. Ide o prípady, kedy sa vyžaduje bezodkladný zásah súdu do úpravy práv a povinností bývalých manželov, keďže ďalšie zotrvanie súčasného stavu, by mohlo spôsobiť škodu na týchto spoločných veciach, ktorých sa úprava práv a povinností týka. Z predložených listín však súd nemal za osvedčené také správanie žalovanej ako bývalej manželky, ktoré by odôvodňovalo potrebu vylúčenia jej práva na užívanie spoločnej veci patriacej do BSM (predmetného rodinného domu), vykazujúce známky konania v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka), ktoré by vyžadovalo potrebu bezodkladného vylúčenia tohto oprávnenia. Súd nemal osvedčené také správanie žalovanej, ktorým by mohla spôsobiť na nehnuteľnosti škodu, resp. ktorým by druhému manželovi bránila vo výkone jeho, rovnakého práva na užívanie spoločnej veci, prípadne spôsobovala inú ujmu či už na spoločnej veci alebo druhému manželovi. Skutočnosť, že jeden z manželov nesúhlasí s navrhovanou dohodou o vyporiadaní BSM, nemožno hodnotiť ako šikanózne konanie alebo konanie v rozpore s dobrými mravmi, ktoré by odôvodňovalo vylúčenie práva jedného z bezpodielových spoluvlastníkov z užívania spoločnej veci do času jeho vyporiadania. Preto nesúhlas žalovanej s navrhovanou dohodou o vyporiadaní BSM je jej právom, vyplývajúcim zo základných zásad súkromného práva, keďže obaja účastníci dohody majú rovnaké právne postavenie a ani jeden z nich nemôže tomu druhému nanútiť obsah dohody.

1.3. Naopak z osvedčených skutočností v predmetnej veci, ako aj zo skutočností, ktoré vyšli najavo v súvisiacich konaniach, vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 23C 41/2019 a pod sp. zn. 17C 28/2019 a vzhľadom na závery súdov v oboch prípadoch vydaných neodkladných opatrení vyplývalo, že žalobca svojím správaním bránil žalovanej vo výkone jej spoluvlastníckeho práva, tzn. v užívaní rodinného domu tým, že jej odmietol poskytnúť prístup - kľúče a bezpečnostný kód, na základe čoho tunajší súd túto povinnosť uložil žalobcovi neodkladným opatrením č. k. 23C/41/2019-30 zo dňa 28.08.2019, tzn. umožniť žalovanej vstup do rodinného domu a tento rodinný dom aj užívať. Preto bez dostatočného objasnenia skutkových okolností ohľadom odst'ahovania sa žalobkyne zo spoločného rodinného domu (dokazovaním v merite veci), súd v rámci rozhodovania o neodkladnom opatrení, nemal tvrdenie o nezáujme žalobkyne bývať v tomto spoločnom rodinnom dome za dostatočne osvedčené. Od uvedeného rozhodnutia súdu nedošlo pritom k žiadnej rozhodujúcej zmene skutkového stavu. Ak by súd žalobcom navrhované neodkladné opatrenie nariadil, bezdôvodne by odoprel žalovanej jej práva vyplývajúce z § 123 a 144 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca neosvedčil také správanie žalovanej, ktoré by vyvolávalo potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu, súd návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia ako bezdôvodný zamietol.

1.4. Ohľadom návrhu žalobcu na zrušenie neodkladného opatrenia dňa 28.08.2019, č. k. 23C 41/2019-30 v konaní o zdržaní sa zásahov do vlastníckeho práva, vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 23C/41/2019 uviedol, že o tomto návrhu bude rozhodovať samostatne, v konaní podľa § 334, § 339 a § 354 C.s.p.; tzn. až po vyjadrení žalovanej k tomuto návrhu a postupe podľa § 167 ods. 1 a 2 C.s.p..

1.5. O náhrade trov konania v súvislosti s podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd nerozhodoval, nakoľko o trovách konania bude rozhodnuté až v konečnom rozhodnutí vo veci samej, na základe výsledku konania (§ 255 C.s.p.), príp. podľa procesného hľadiska (§ 256 C.s.p.).

2. Uznesenie odvolaním v zákonom stanovenej lehote napadol žalobca vytýkajúc súdu prvej inštancie nesprávne závery, že v čase rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nebola podaná žaloba na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Takéto skutkové zistenie súdu nezodpovedá skutočnému stavu, nakoľko žalovaná podala žalobu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, konanie, ktoré je vedené na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn.

15C 47/2019. Z hľadiska popisu rozhodujúcich skutočností zotrval na svojom tvrdení, že zo správania žalovanej je zrejmé, že nemá záujem bývať v rodinnom dome, ani iným spôsobom tento dom užívať, napriek tomu sa snaží šikanóznym výkonom svojho práva zneprijemňovať žalobcovi život a rušiť jeho súkromie. Nadmerne zasahuje do práva na súkromný život. Z uvedených dôvodov navrhuje aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a to tak, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenie vyhovie v celom rozsahu, alternatívne rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší a vráti súdu na ďalšie konanie.

3. Žalovaná sa s poukazom na ustanovenie § 331 ods. 1 C.s.p. k odvolaniu nevyjadрила.

4. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

6. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

7. Podľa § 325 ods. 2 písm. c), d) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami, niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

8. Podľa § 326 ods. 1 a 2 C.s.p., v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

9. V posudzovanom prípade žalobca žiada poskytnutie ochrany údajne ohrozenému právu v podobe neodkladného opatrenia ktorým by súd určil, „že výlučne žalobca je oprávnený užívať špecifikovaný rodinný dom, a to až do vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu“.

10. Výpočet povinností a obmedzení ktoré môže súd neodkladným opatrením uložiť je v § 325 ods. 2 C.s.p. síce formulovaný demonštratívne, čo teda pripúšťa možnosť nariadiť neodkladné opatrenie aj s iným obsahom, avšak zásadne ide o uloženie povinností a obmedzení strane sporu s úmyslom. Žalobcom zvolený určovací petit pri nariadení neodkladného opatrenia je s poukazom na ust. § 325 ods. 2 C.s.p. procesne neprístupný, pretože nie je exekučným titulom a vykonateľnosť nie je jeho vlastnosťou (§ 232 C.s.p). Určovací petit možno uplatniť výlučne žalobou vo veci samej podľa § 137 písm. c) a d) C.s.p., pri ktorom žalobca tvrdí existenciu alebo neexistenciu určitého práva, a preto vyhovujúci rozsudok vydaný na jej základe má deklaratórne účinky. Súd nemôže preformulovať výrok navrhovaného neodkladného opatrenia tak, aby jeho formulácia zodpovedala dovoleným spôsobom výkonu rozhodnutia (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. júna 2018, sp. zn. 8Cdo/38/2017). Už len z dôvodu absencie materiálneho predpokladu vykonateľnosti navrhovaného neodkladného opatrenia, nie je možné návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v požadovanom rozsahu vyhovieť.

11. Pokiaľ by aj petit navrhovaného neodkladného opatrenia zodpovedal dovolenému spôsobu výkonu rozhodnutia, a žalobca by sa domáhal uloženia povinnosti spôsobilej zabezpečiť jej výkon štátno-mocenskými prostriedkami, nebolo by možné na základe žalobcovho popisu rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu nariadenia neodkladného opatrenia návrhu vyhovieť, keďže ako správne súd prvej inštancie uzavrel, žalobca neosvedčil také správanie žalovanej, ktoré by vyvolávalo potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán.

12. Nariadiť neodkladného opatrenia je totiž možné iba vtedy, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Je potrebné vychádzať z naliehavosti a nutnej potreby dočasnej bezodkladnej úpravy, ktorá je osvedčená iba vtedy, ak sa preukáže existencia takých konkrétnych úkonov strany sporu voči ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje v dôsledku ktorých sa strana, ktorá podáva návrh na neodkladné opatrenie môže dôvodne obávať

nenapraviteľnej alebo len ťažko napraviteľnej ujmy na jej strane. Osvedčiť takúto hrozbu, ujmu je povinná strana podávajúca návrh v rámci popisu rozhodujúcich skutočností z priložených dôkazov.

13. Žalobca žiadnym spôsobom nielenže nepreukázal, ale ani neosvedčil, že by žalovaná svojím konaním neprimeraným spôsobom zasahovala do práva žalobcu na jeho súkromný život, alebo mu spôsobila škodu v majetkovej sfére, resp. bránila žalobcovi vo výkone jeho práva na užívanie spoločnej veci. Neodkladné opatrenie nemožno nariadiť, keď je ohrozenie práv žalobcu iba domnelé a žalobca prednáša iba akúsi proklamovanú obavu, bez osvedčenia akýchkoľvek objektívnych skutočností, ktoré by jeho subjektívny pocit potvrdzovali. Keďže žalobca zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia v rámci popisu rozhodujúcich skutočností neosvedčil, je nutné považovať napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ktorým návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol ako vecne správne, čo viedlo odvolací súd k jeho potvrdeniu s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 1,2 C.s.p.

14. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, keď o týchto trovách rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 C.s.p.).

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).